

Արդւին, 25 յուլիսի

Կովկասի Հայոց Հրատարակչական
 Հսկերութեան Արդւինի ճիւղի վար-
 շութեան նախաձեռնութեամբ, երէկ,
 ամսիս 24-ին, տեղի ունեցաւ մի ժո-
 ղով, որ խորհրդակցութեան նիւթ
 դարձրին թէ ինչպէս և ի՞նչ ձևով տե-
 դումս տօնեն հայ տպագրութեան 400
 և հայ տաւերի գիւտի 1500 ամեայ
 յորելեանները:

Ժողովին մասնակցում էին Արդւի-
 նի երկու համայնքի ինտելիգենցիան՝
 հայ կաթողիկոսց և լուսաւորչական-
 ների:

Ժողովը նախագահ ընտրելով Գրի-
 գոր քահանայ Եսայեանին, իսկ քար-
 տուղար պ. Կարապետ Տէր-Ֆադդա-
 սարեանին անցաւ օրակարգին:

Ժողովը պիտաւորապէս զբաղւեց
 այդպիսի այդ երկու Մեծ Յորելեան-
 ները յաւերժացնելու խնդրով: Եղան
 դանազան առաջարկութիւններ, սա-
 կայն վերջը որոշեց տեղիս հասարա-
 կական անփառունակ զբաղարան-ըն-
 թերցարանը բարեկարգել և հարստա-
 ցնել հայկական բաժինը ի յիշատակ
 այդ մեծ տօնին:

Այնուհետև ժողովը զբաղւեց տօնե-
 լու ձևի մասին: Եղան առաջարկու-
 թիւններ, թէ՛ ի նկատի ունենալով,
 որ Արդւինի ազգաբնակութիւնը գրե-
 թէ հայ տարրից է բաղկացած, ուստի
 մի օր յայտարարել ամբողջ քաղաքում
 այդպիսի այդ երկու միացեալ յորե-
 լեանների տօնի համար և շրջիկ խում-
 բակների միջոցով քաղաքում հանգա-
 նակութիւն կատարել՝ այնպէս, ինչպէս
 «Սպիտակ ծաղկի» օրերն են լինում,
 ծախելով գրքեր և այլն:

ժողովականներից մի քանիսը գտան,
որ կառավարութիւնը հազիւ թէ այդ
միջոցը թոյլատրի, ուստի ժողովը բա-
ւականացաւ միայն հետևեալով, որը
և ընդունեց. առաջիկայ օգոստոսի
4-ին կամ 11-ին քաղաքիս զրօսավայ-
րում կազմակերպել բացօդեայ մի դրօ-
սանք, ուր կը լինի բանախօսութիւն,
երաժշտութիւն, երգեցողութիւն և
այլն, բացի այդ, հէնց նոյն օրը երե-
կոյեան սարքել ներկայացում—երե-
կոյթ, ուր սկզբում դարձեալ կը լինի
մի բանախօսութիւն:

Այդ նպատակով ժողովը ընտրեց մի
յանձնաժողով, որի անդամներն են՝
Գրիգոր քահանայ Եսայեան, Հ. Գ.
Գալոյեան, Սեդրակ Քեքէչեան, Բժշ.
Յ. Սողոյեան, ուսուցիչ Յ. Պետոյեան,
Կար. Տէր-Բաղդասարեան և Մ. Ազնա-
ւուրեան, որոնց և յանձնարարեց հոգս
տանել այդ մասին:

Ի վերջոյ կարևոր ենք համարում
նկատել հետևեալը. մեզ թւում է, որ
այն առարկութիւնը թէ իբր պատշա-
ճաւոր իշխանութիւնը թոյլ չի
տայ գրքեր վաճառելով հանգանակու-
թիւն կատարել՝ անհիմն է, որովհետև
չենք կարծում թէ կառավարութիւնը
այդ ազգային տօնին նպաստող նման
ձեռնարկութեան խոչընդոտ հանդիսա-
նայ: Իսկ «հայ գրքի» գերագոյն տօնն
է և նման միջոցը խրախուսելի, որով-
հետև նւէր տւող մարդիկ գէթ կը
ստանան մի-մի գիրք՝ թէկուզ գնից
մի բան աւելի վճարելով:

Այդ միջոցի նպատակայարմարու-
թիւնը «Հորիզոնում» պ. Նիկ. Աղբա-
լեանը իր մի յօդուածում բաւականին
գեղեցիկ կերպով պարզած էր: Նորից
կրկնում ենք, որ կառավարութիւնը
հազիւ թէ այդ միջոցի դէմ արգելք
հանդիսանայ: Գոնէ պէտք էր փորձել
թոյլտուութիւն խնդրելու: